

SAGA
UITGAVEN

mei 2026

Laatste deel
*Shelton &
Felter*
▶ pagina 32

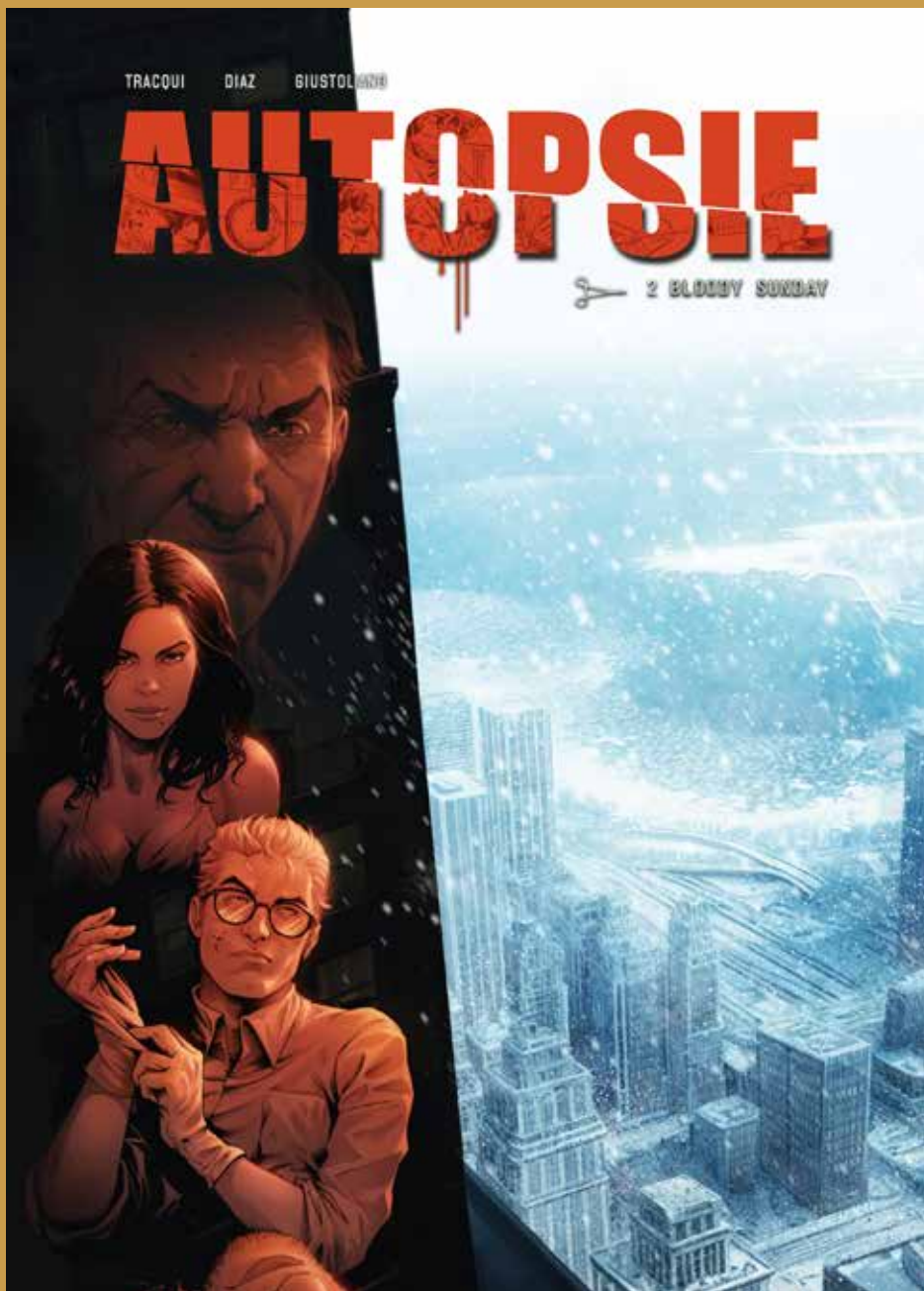

De Rechtvaardigen

De ware verhalen over vergeten
helden uit de Tweede Wereldoorlog

▶ pagina 8, interview op pagina 16

www.sagauitgaven.be

TEKENAAR

Jean Diaz

SCENARIST

Antoine Tracqui

UITVOERING

Hardcover, 56 pagina's

PRIJS

23,95 euro

ISBN

9789085528944

Deel 2 van de bloedige misdaadtrilogie, geschreven door een werkelijke lijkschouwer. Compleet verhaal per album.

Een barbaarse moord. Vierentwintig uur om de moordenaar te vinden. Bij mislukking de dood. Voor lijkschouwer Paul Wahlberg is de aftelklok begonnen.

Paul Wahlberg is een zeer getalenteerde lijkschouwer... maar wel een beetje verwaand. Voor hem verandert een veelbelovend weekend al snel in een nachtmerrie. Luca Scarfone, een beruchte psychopaat en kopstuk van de georganiseerde misdaad in Chicago, heeft hem namelijk ontvoerd om hem een onmogelijke opdracht

te geven: binnen vierentwintig uur moet hij de moordenaar van zijn zoon Thomas identificeren. Als hij faalt, wacht hem de dood... Paul wordt in een disfunctionele maffiafamilie gedreven en moet al zijn vaardigheden inzetten om zijn onderzoek met de beschikbare middelen uit te voeren. Tussen manipulaties, familiegeheimen en de dreiging van een oorlog tussen clans bevindt hij zich te midden van een dodelijk spel waarin elke aanwijzing de laatste zou kunnen zijn. Zal hij erin slagen de waarheid te ontdekken voordat het twaalf uur slaat?

VOLGENS ZIJN MEDISCH DOSSIER OP DE HEUKENTAFEL WEEGT DEZE MAN 217 KILO. ZONDER WOORDSPELINGEN TE WILLEN MAKEN...

...KAN JE WEL ZEGGEN DAT IK EEN VETTE PRIJS HEB GEWONNEN?

IK SCHAT DAT HIJ DAAR AL EEN MAAND ZIT...

NET IS ONMOGELIJK OM HEM IN DEZE POSITIE TE ONTDEKKELEN. IK MOET HEM ABSOLUUT OP DE GROND KANTELEN...

GEEN HULP TE VERWACHTEN VAN DE AUTORITEITEN. ZOEK HET MAAR UIT, SONGEN. DAAR WORDT IK NIET VOOR BETAALD...

GELUKKIG VOND IK OUDE VOEDEN OM MIJN GRIP TE VERSTERKEN...

IK TREK ALS EEN OEK, TERWIJL IK MIJN PUSSELINHEID ONDERDRUK. HET GAAT GOED. HIJ BEGINT TE KOMEN. IK HEB ALLEEN TWEE DAGEN OVER HET HOOFD GEZEN...

...DE VLOER IS ONTSETTEND GLAD...

...EN DIT SOORT LAKEN LOOPT VOL MET VLEESTOFFEN ONDER DRUK!

?????

DUCHW!!!

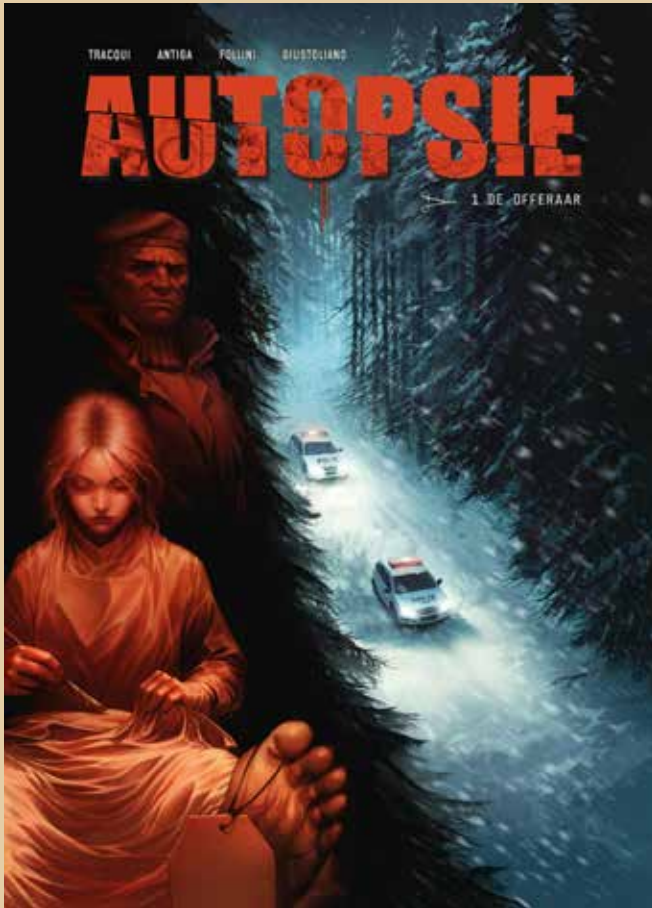

3 albums, 3 moorden, 3 lijkschouwers.

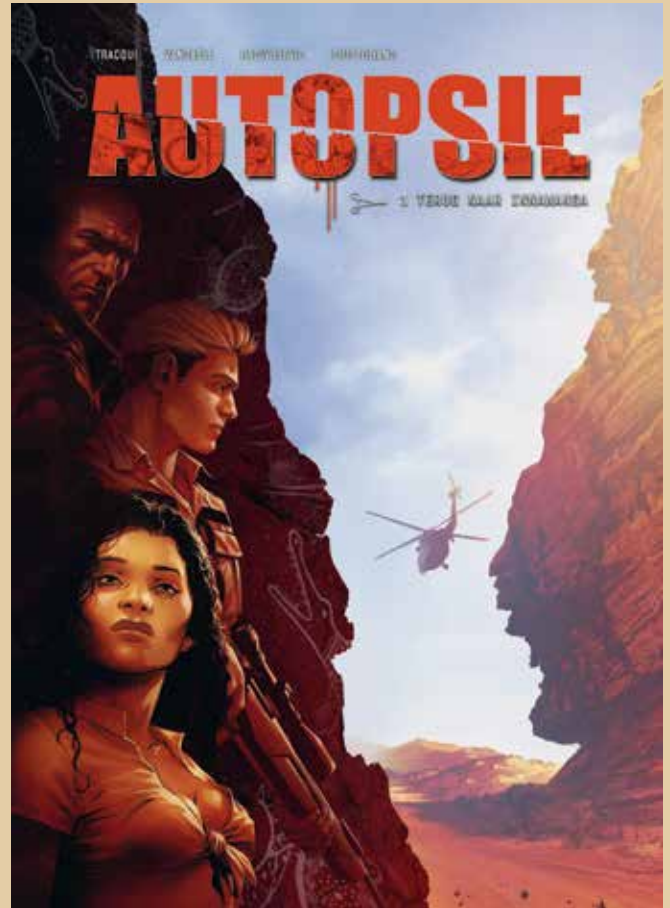
Deel 1: *De Offeraar*,
nieuw in april

Gruwelijke moorden, een waanzinnig ritueel, een jonge lijkschouwer die de weg kwijt is. Tussen bloed en ijs, een onderzoek naar de diepte van de waanzin.

Göteborg, kort voor Kerstmis. Jennie Lund, een jonge, onervaren lijkschouwer, raakt ongewild verwickeld in een huiveringwekkend onderzoek naar een reeks gruwelijke misdaden. Naarmate de moorden zich opstapelen, wordt het mysterie steeds groter: slaat de moordenaar willekeurig toe, of is er een onvermoed verband tussen de slachtoffers? Waarom lijkt zijn werkwijze op het *blót*-ritueel, het bloedoffer dat vóór de komst van het christendom werd gebracht? En waarom doet Jennies oom, de elitepolitieagent die het onderzoek zou moeten leiden, er alles aan om de zaken te verdoezelen? Een duik in de duisternis tegen de achtergrond van neo-heidense rituelen en onuitsproken familiegeheimen.

Deel 3: *Terug naar Innawanga*,
nieuw in juni

Een jonge aboriginal lijkschouwer, verscheurd tussen verleden en moderniteit. 50 °C in de schaduw, een dodelijke val. In de woestijn hoort niemand je schreeuwen.

West-Australië. Amanda Munumgurr is een jonge aboriginal lijkschouwer, even getalenteerd als ambitieus. Ondanks haar talent heeft discriminatie haar gedwongen een ondergeschikte functie te aanvaarden in een afgelegen, armoedig dorpje. De ontdekking van een mysterieus gemummificeerd lijk midden in de woestijn, ver van alle beschaving, zal de situatie veranderen. Een nieuwe impuls voor haar carrière, wie weet? Met de hulp van de aantrekkelijke politieagent Alex Winslow stort Amanda zich volledig op een onderzoek naar etnische bendes en een clandestien laboratorium. Ze ontdekt aan den lijve dat ze niet de enige is in dit spel...

WIE EEN LEVEN REDT, REDT DE MENSHEID...

TEKENAAR

Brice Goepfert

SCENARIST

Jean-Yves Le Naour

UITVOERING

Hardcover, 80 pagina's met dossier

PRIJS

24,95 euro

ISBN

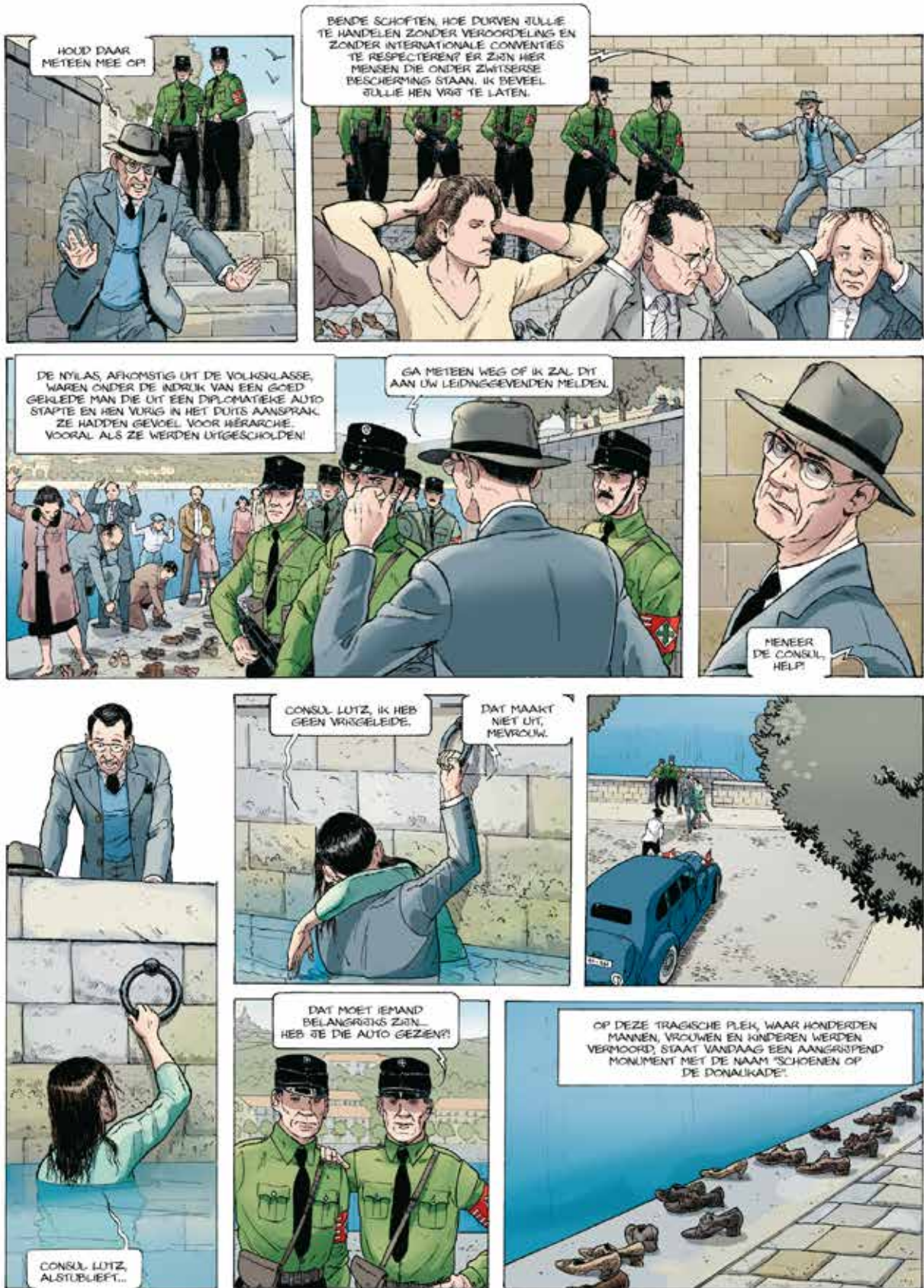
9789085528951

Waargebeurd verhaal,
verteld als een spannend drama.

De grootste burgerheld van de Tweede Wereldoorlog, maar onbekend bij het grote publiek!

Carl Lutz, een eenvoudige viceconsul van Zwitserland in Boedapest, was door zijn moed en initiatief de redder van de Joden in Hongarije. Met valse papieren, het verhinderen van executies, diplomatieke immuni-

teit, enzovoort verzette hij zich met alle middelen tegen SS-officier Adolf Eichmann en de collaborerende Hongaarse autoriteiten. Hij slaagde erin tussen de 20.000 en 25.000 mensen te redden. Hij die beweerde dat “de wetten van de mensheid boven de wetten van de mensen staan”, werd na de oorlog echter vergeten en verstoten door zijn land van herkomst...

WIE EEN LEVEN REDT, REDT DE MENSHEID...

LE NAOUR

GALLAND

DE RECHTVAARDIGEN

2. Emilie en Oskar Schindler

TEKENAAR

Christelle Galland

SCENARIST

Jean-Yves Le Naour

UITVOERING

Hardcover, 64 pagina's met dossier

PRIJS

23,95 euro

ISBN

9789085528968

De held uit *Schindler's List*
vanuit een ander perspectief.

Steven Spielberg maakte van hem een icoon. Dit is het ware verhaal van Oskar Schindler, gezien door de ogen van zijn vrouw Emilie, die door Hollywood volledig over het hoofd werd gezien...

Oskar Schindler was een fascinerend, charmant, grappig en elegant persoon. Maar achter de charismatische zakenman, levensgenieter en opportunistische nazi

schulde ook Emilie, de echtgenote die hij bedroog en die altijd in zijn schaduw stond, maar ook een grote rol speelde in het lot van haar man. Toen hij ontdekte hoe de Joden, die als goedkope arbeidskrachten in zijn bedrijf werkten, werden vervolgd en in konvoeien naar Auschwitz moesten, veranderde hij volledig van houding en deed hij er met de onvoorwaardelijke steun van Emilie alles aan om hen te redden.

Interview met Jean-Yves Le Naour

Jean-Yves Le Naour is historicus van opleiding en is de scenarist van *De Rechtvaardigen* over mannen en vrouwen die in de schaduw levens hebben gered tijdens de Tweede Wereldoorlog. Van Carl Lutz tot Emilie Schindler beschrijft hij hun inzet met nauwkeurigheid en verhalende kracht. In dit interview blikt hij terug op het ontstaan van de reeks, zijn keuzes als scenarist en het belang om deze verhalen aan een breed publiek door te geven, in een tijd waarin hun nagedachtenis belangrijker is dan ooit.

U bent historicus van opleiding. Hoe bent u begonnen met het schrijven van scenario's voor historische stripverhalen?

LE NAOUR: “Ik ben begonnen met het schrijven van klassieke geschiedenisboeken, voordat ik me aan stripverhalen waagde. Deze overstap vereiste dat ik een zekere mate van narratieve vrijheid aannam. In een geschiedenisboek ben je gebonden aan bronnen, feiten en verifieerbare citaten. In een stripverhaal moet je, zelfs als je nauwkeurig te werk gaat, je verbeelding gebruiken: een houding, een toon, een gebaar. Als een man bijvoorbeeld met zijn vuist op tafel slaat

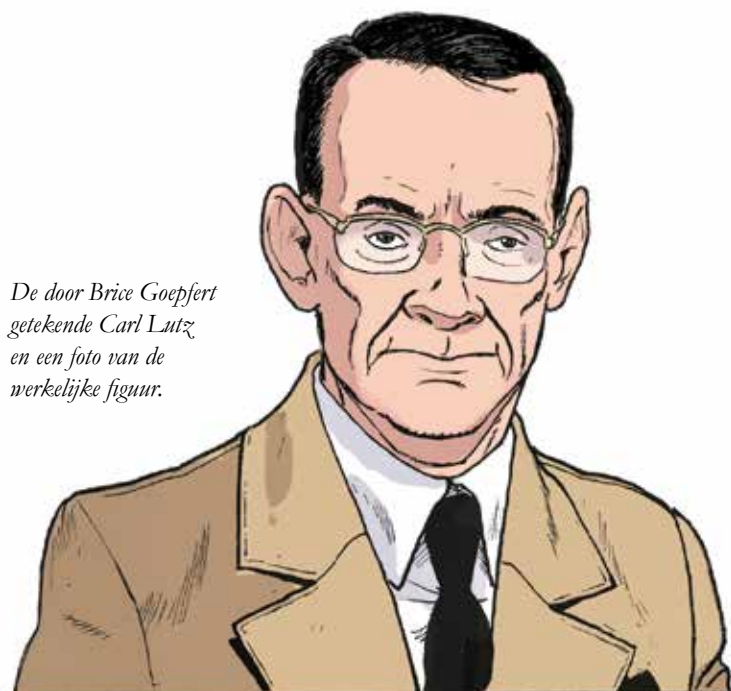
of grinnikt, staat dat nergens in de archieven vermeld. Je verzint het, je ensceneert het. Dat is niet minder waarheidsgetrouw, maar het is een andere waarheid, een scenariotechnische waarheid.”

***De Rechtvaardigen* begint met twee albums gewijd aan Carl Lutz en vervolgens Oskar en Emilie Schindler. Waar kwam het idee voor deze reeks vandaan?**

LE NAOUR: “In 2018 werkte ik voor Arte aan een documentaireserie met de titel *Les Oubliés de l'Histoire* (*De Vergetenen van de Geschiedenis*). Toen ontdekte ik het lot van Carl

Lutz, een Zwitserse diplomaat die tijdens de oorlog tienduizenden Joden in Boedapest redde. Zijn verhaal maakte diepe indruk op me en ik wilde het meteen in een stripverhaal vertellen.

Omdat ik al samenwerkte met Hervé Richez bij Grand Angle, met name aan de reeks *De Wapenbroeders van de Bevrijding*, stelde ik hem voor om een eenmalig album over Carl Lutz te maken. Hij vond het een uitstekend idee, maar zei tegen me: ‘We kunnen nog verder gaan. Wat als we een hele reeks zouden maken over deze vergeten figuren? Mannen en vrouwen die in de schaduw ongelooflijke daden van moed

De door Brice Goepfert getekende Carl Lutz en een foto van de werkelijke figuur.

© Archives contemporaines ETH / Agnes Hirschi

Schindler's List kwam in 1993 uit in de bioscoop. Steven Spielberg regisseerde de film naar het boek van Thomas Keneally over Oskar Schindler.

hebben verricht, uit pure menselijkheid? En zo ontstond de reeks *De Rechtvaardigen* met Carl Lutz als eerste album.

Het tweede album gaat natuurlijk over Oskar Schindler, maar vooral over Emilie Schindler, die lange tijd in de schaduw is gebleven. In de film van Spielberg, *Schindler's List*, die in 1993 uitkwam, wordt ze bijna naar de achtergrond verdrongen, terwijl ze toen nog leefde. Dat wegmoffelen is niet onbelangrijk: ze weerspiegelt een tijdperk dat waarschijnlijk nog niet klaar was om te erkennen dat een vrouw een doorslaggevende rol kon spelen in een dergelijk verhaal.

Het boek van Thomas Keneally, waarop de film is gebaseerd, verscheen in 1982,

op een moment dat de herinnering aan de Shoah zich begon te openen. Daarvoor, in de jaren 1950 en 1960, had Oskar Schindler zelf geprobeerd zijn verhaal te laten verfilmen. Er werden projecten opgestart, soms gefinancierd, maar al snel weer opgegeven. Een 'Duitse held', die bovendien lid was van de nazipartij, werd niet aanvaard. De samenleving was er nog niet klaar voor.

Tegenwoordig is onze kijk op de zaak veranderd. Mijn keuze om Emilie op de voorgrond te plaatsen is geen ideologische houding. Het is geen feministische claim, noch een reactie op enige hedendaagse druk. Het is gewoon zo dat we in een andere tijd leven. Dertig jaar geleden vertelden we het verhaal van Oskar. Vijftig jaar eerder vertelden we liever helemaal niets. De geschiedenis evolueert, en wij evolueren mee.”

Heeft dit werk om te helpen herinneren ook een impact op narratieve keuzes?

LE NAOUR: “Ja, dat is noodzakelijk.

Emilie Schindler door tekenaar Christelle Galland.

Er is een Duitse televisiedocumentaire waarin we zien hoe journalisten Emilie Schindler uit Argentinië terugbrengen om haar mee te nemen naar de belangrijke plaatsen uit haar verleden met Oskar: in Duitsland, Oostenrijk en Tsjechië, waar hun laatste fabriek stond, en naar het geboortedorp van Oskar en Emilie. Die documentaire diende als basis, maar er was een groot gemis: ze hebben haar niet naar Krakau gebracht, wat essentieel is om de geschiedenis te begrijpen – daar liggen het getto van Plaszow, Auschwitz... Ik heb dus een eigen scenariokeuze gemaakt: ik heb deze Poolse etappe aan de strip toegevoegd, zodat Emilie dit fundamenteel deel van haar levensverhaal kon vertellen. Dit is typisch het soort aanpassing dat een historicus niet kan maken in een academisch werk, maar dat een scenarist wel kan maken. Het is geen verraad. Wat ze vertelt is waar, het is haar waarheid. Maar dan moet je haar nog wel op een goede manier in beeld brengen.”

Waarom lanceert u deze reeks nu, in een internationale context die rond Israël erg gespannen is?

LE NAOUR: “Omdat dit net het juiste moment is. Het antisemitisme neemt toe. En als we uit angst voor interpretaties censuur gaan toepassen, doen we niets meer. Ik ben soms aangevallen vanwege mijn boeken. Maar deze verhalen zijn essentieel. Ze laten

zien dat zelfs in de donkerste nacht mannen en vrouwen nee hebben gezegd, met het risico alles te verliezen. Zij zijn onze helden, onze referentiepunten. Het gaat niet om de huidige politieke context, maar om universele menselijke waarden.”

Is er al een derde album op komst?

LE NAOUR: “De reeks begint met twee albums, om de basis te leggen. En daarna zal, zoals zo vaak, het

publiek beslissen over het vervolg. Als het een succes wordt, gaat de reeks verder. Zo niet, moeten we stoppen. Maar de uitgever gelooft erin, en ik ook. Daarom zijn we al aan een derde deel begonnen, gewijd aan Varian Fry.

Varian Fry was een Amerikaanse journalist en intellectueel die in 1940 door een hulporganisatie naar Marseille werd gestuurd. Hij had een missie: een lijst van ongeveer tweehonderd Duitse Joodse kunstenaars, schrijvers en denkers die

vóór de oorlog naar Frankrijk waren gevlucht en na de wapenstilstand vastzaten, uit het land smokkelen.

Uiteindelijk redde hij bijna tweeduizend mensen. Onder hen bevonden zich Marc Chagall, André Breton, Max Ernst, Heinrich Mann en vele anderen. Maar al snel botste hij met zijn eigen administratie: de consulaten en de Amerikaanse ambassade waren niet blij met de komst van Joden of communisten op hun grondgebied. Hij

kwam dan ook onder toenemende druk te staan, totdat hij in 1941 uit Frankrijk werd gezet.

Varian Fry, die lange tijd in de vergetelheid was geraakt, begint weer bekendheid te krijgen, met name dankzij de serie *Transatlantic* die in 2023 op Netflix is uitgezonden. Zijn verhaal is boeiend — en het ligt mij des te meer nauw aan het hart omdat ik zelf uit Marseille kom. Het was dus een mooie gelegenheid om ook Marseille onder de bezetting te laten zien.

De lancering van *De Rechtvaardigen* is complexer dan die van onze vorige reeks, *De Wapenbroeders van de Bevrijding*. Daar hadden we heel bekende figuren als Jean Moulin, generaal Leclerc, Malraux... En we hebben één ding vastgesteld: lezers gaan spontaan naar wat ze al kennen. Net als in een museum wil men de Mona Lisa zien. Als je een onbekende figuur naar voren schuift, zelfs als die een buitengewoon lot heeft gehad, loop je het risico dat het publiek eraan voorbijgaat. Dat was het geval met Simone Michel-Lévy, een onbekende maar heldhaftige verzetsstrijdster, die zelfs in de deportatiekampen bleef vechten en drie dagen vóór de bevrijding werd opgehangen. Het album dat aan haar is gewijd, is een van de minst verkochte.

In *De Rechtvaardigen* zijn, behalve Oskar Schindler, de andere personages weinig bekend bij het grote publiek. We hopen dus dat juist de essentie van de collectie — het onder de aandacht brengen van anonieme personen die met gevaar voor eigen leven onschuldigen hebben gered — de interesse zal wekken. Het zijn de verhalen die tellen,

niet de namen. Maar zoals altijd is het aan de lezer om te beslissen. En dat is prima.”

Wat is het profiel van de ideale lezer voor deze reeks?

LE NAOUR: “Iedereen! Van tieners tot ouderen, van geschiedenisliehebbers tot stripliefhebbers. Strips maken een publiek bereikbaar die geschiedenisboeken niet altijd bereiken. Ik denk dat je vanaf twaalf of dertien jaar deze verhalen kan begrijpen. En ik zorg ervoor dat ik geweld niet verheerlijkt. Je kan het suggereren, maar het is uit den boze om het op een gratuite of spectaculaire manier te laten zien.”

Hoe werkt u samen met de tekenaars?

LE NAOUR: “Ik lever een heel nauwkeurig scenario, vakje voor vakje. Maar ik ben niet rigide: als er iets moet worden aangepast, ingekort

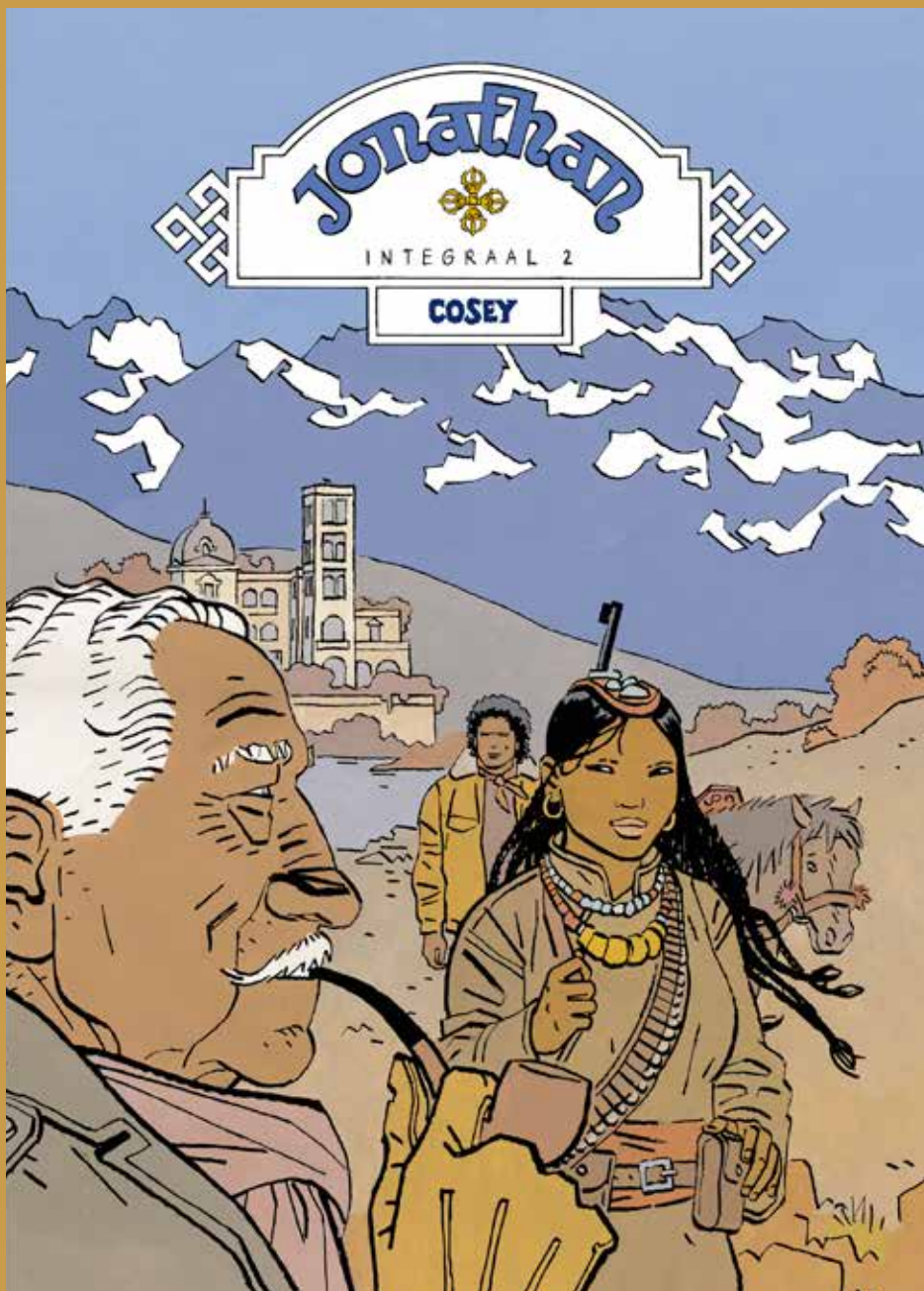
of uitgebreid, vertrouw ik op de tekenaars. Met Brice Goepfert of Christelle Galland verloopt de samenwerking vlot. Het is een werk van vier handen. Het belangrijkste is het verhaal, niet de komma's. En voor het album over Carl Lutz werd ik tot op de komma nauw begeleid door de Carl Lutz Stichting, die alle archieven bezit. Dat was een echt voorrecht.”

Een slotwoord?

LE NAOUR: “Deze reeks is een manier om het vermogen van de mens om weerstand te bieden, om nee te zeggen, zelfs in de donkerste uren, opnieuw te bevestigen. Vertellen over de Rechtvaardigen, is vertellen over het beste in ons. En in een tijd waarin de duisternis soms weer de overhand lijkt te krijgen, is dat misschien wel meer dan ooit nodig.”

© zoolemag.com

AUTEUR

Cosey

UITVOERING

Hardcover, 184 pagina's met dossier

PRIJS

39,95 euro

ISBN

9789085528975

Vervolg van de zevendelige integrale heruitgave van de avontuurlijk, filosofische klassieker uit het weekblad *Kuifje*.

Deze integrale bundelt de verhalen *De Wieg van Bodhisattva*, *De Blauwe Verte tussen de Wolken* en *Douniacha, Lang Geleden...*, oftewel de reguliere delen 4, 5 en 6.

Met mysterieuze ontmoetingen en boeiende perso-

nages neemt *Jonathan* ons mee op een innerlijk en hedendaags avontuur. Herontdek deze stripklassieker, aangevuld met een inleiding van schrijfster Claude B. Levenson en een dossier waarin de auteur zijn benadering van de negende kunst onthult, met schetsen, illustraties en reisfoto's.

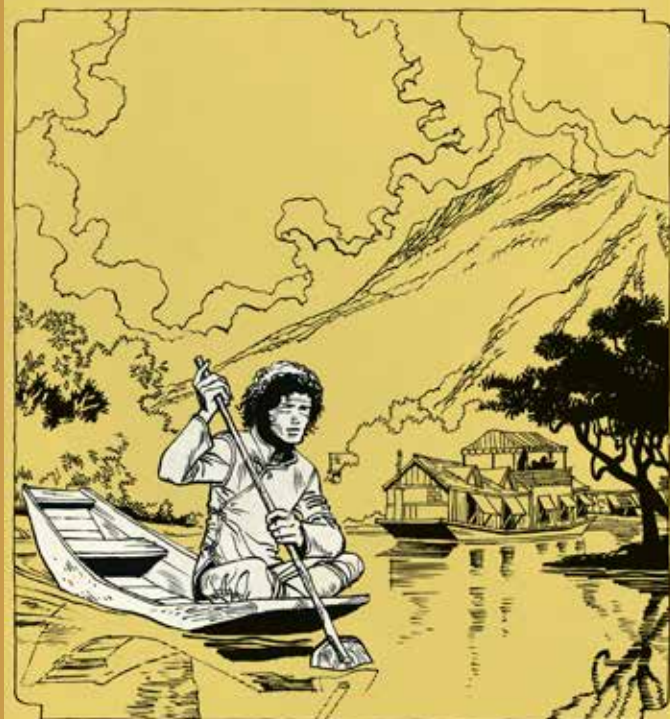

Fragmenten uit het dossier:

FRAGMENTEN VAN EEN DROOMMUSEUM

Het is ook een goede manier voor Coxy om een gebroedertje aan te te nodigen en zijn culturele achtergrond. Zoals het een album geeft hij de kans om welke tijdjes hij moet beleven en wijf hij het album best. "De muziek die ik op de achterkant van de album aandrukt, is de muziek die ik tijdens het schrijven van het scenario steeds opnieuw beleefde. Ik heb een achtergrond muziekbeleving, die doorkomt alle genres waartoe. Het enige onderscheid dat ik maak, is tussen wat ik leuk vind en wat ik niet leuk vind. Maar ik wil het gevoel op de af te ontdekken. Het enige andere elementen van Pink Floyd heeft me veel geholpen bij mijn onderzoek naar het scenario. Mike Oldfield heeft bepaalde scènes in Roman onder de Eifeltrouw geïmponeerd. Maar ik een schone voorop schrijft beelden kunnen we schrijven. Waarom was ik door lokale hereditairel met met de heer dekla?"

In de vierde deel haakt hij een Janshan een van zijn laatste knaakmarkt aan en vertelt hij de heer zelf in welke momenten zijn verhalen te vinden zijn. "Ferdinand Haller was een van mijn inspiratie in de tijd van de Wijk van de Buitenvoort. Vanaf zijn laatste verhalen. Bovendien was er een link met de bergen, door de Zwitserse album van Janshan. Ik vind het leuk om die soort elementen aan de heer met te geven. Ik hou van dit soort dingen, zoals Haruki Murakami die doet wanneer hij de muziek met een zijn personage met Janshan. Je weet je bij familie waarmee je de schrijvers of componisten omkijkt van wie de muziek beïnvloedt die jij zelf graag bent." Dit artikel heeft me veel geïnspireerd in het draagprogramma De Buren van de Wijk van de Buitenvoort en de Impressionisten.

"De Buren van de Wijk van de Buitenvoort is een van de meest van het verhaal te vertellen van een leefwijze van schrijver. Ik geef het altijd een verhaal te vertellen dat ik zelf een album heb. En heel vaak komt het meke elke van een album met mensen in het begin. Ik heb te de bergen, onder een blauwe hemel, en

De beleving, niet de muziek, maar de manier om het te vertellen. Het gevoel van de muziek van de Buren van de Wijk van de Buitenvoort.

Probleem is op een manier te zeggen. Probleem.

11

Bonard, Edward Vaillant, André Derain en Maurice Denis." Aan deze Europeanen is het meest nog een slagen ontworpen worden tegevoegd. "Ik was ergens bekend met Japanse en Chinese schilderkunst en prenten. Het heeft lang te in de jaren herinnering. De werken vertoonden op de gebied van een voor de achtergrond een. Daar kunnen we nog veel van leren."

Coxy moet altijd open voor nieuwe vormen van artistieke expressie en is ook een bewonderaar van hedendaagse kunstenaars zoals Kimmie van Aank Kapone. Zou er zijn die de maker van Janshan leidt en met een scenario/album maakt in het begin de deel van Janshan. Nu is Janshan Wijk, zoals Pierre de het zijn. "Alles is in alles, en omkijkt."

In de ogen van Coxy bestaat er een verhaal tussen Janshan. Het is een land met een tijd de gelachen van dingen niet is veel te laten. "Ik hou nog van hedendaagse kunst, en land art is daarop geen uitzondering. Ik hou van de manier waarop Christo werkt met de M4 van de tunnelbouw. Hij maakt me uit een idee te doen, om te M4 te cultiveren en te laten als 'bouw', M4, maar met te vergeten.

Illustratie van het headdress, het is een manier om te vertellen. Het gevoel van de muziek van de Buren van de Wijk van de Buitenvoort.

12

TEKENAARS

Dragan de Lazare
François Walthéry

SCENARIST

Mythic

UITVOERING

Hardcover, 156 pagina's met dossier

PRIJS

37,95 euro

ISBN

9789085528982

De zwierigheid van François Walthéry met een moderne inbreng van Dragan de Lazare vol actie dankzij Mythic. De eerste dertien delen van de politiereeks in vier integrale.

Dit tweede deel van de integrale reeks van Rubine bevat de volgende verhalen: *Serial Killer*, *Verdwenen op Halloween* en *America*, oftewel de reguliere delen 4, 5 en 6, evenals een dossier van acht pagina's over de verdere evolutie van de reeks.

Rubine heeft prachtige ogen, die ze niet alleen gebruikt om te verleiden. Want hoewel Rubine een echte vrouw is, is ze ook een echte... flik. En hoewel ze altijd met één oog naar de weegschaal in de badkamer kijkt, is het andere gericht op die van Vrouwe Justitia!

* HEEFT U DEZE MANNEN GEZIEN?

Fragmenten uit het dossier:

Op maat gemaakte scenario's

De zwaai wordt voortdurend door de complexiteit van de verhoudingen. In de loop van de albums worden al snel onvoorziene wijzigingen toegevoegd, die het ritme van het einde van elke verloop doorbreken. Dit versmoemde ritme wordt geïnterpreteerd als een nieuwe tactiek en wordt het kenmerk van de reeks!

"Vergeet en niet te weten zijn om elke week een album uit te brengen, vind ik dat de lezer voor een tijdje moet wachten, met een combinatie van verhalen die het begin het eind lijkt", legt de scenarist uit. "De moeilijkheid bij het schrijven van scenario's voor albums zoals die van Rubine is dat we onze vorige verhalen samenvatten in 100 tekeningen, meestal over 40 tekeningen", merkt het einde van de verhalen. Het einde van de vorige moet volgens mij lezen het einde van plaat 42 en het laatste verhaal van de Mafie en laatste pagina Agnes. Het idee van een scenario is de verhouding tussen twee dingen die niet met elkaar verband kunnen houden", herhaalt hij graag. "Ik heb altijd meer voor een verandering van scenario, maar vooral voor een idee dat het nog niet eerder is gebruikt. Zelden dat ideeën idee is er geen verhaal."

Illustratie van de scenarist voor Rubine de zwaai

Sexs en intieme relaties

Eligene Mythis behoeft Walthéry de moeilijkheden om "tegen scenario te komen, maar nooit volge". De scenario's van Rubine in eerste of tweede album hebben individueel een andere generatie lezers zien komen, zonder haar verschuld te worden. En opnieuw ze in de film van François DuPuis de laatste deel 2 met Rubine, in dat verhaal zijn er verschillende, want "het is maar een striptekening", zoals Walthéry graag herhaalt.

Tact heeft de televisie naar zijn genre voor het meest gedrukte verloop gehouden. De publicatie het begin van de jaren 1970 en werd later in van het trouw de uitgever van de jeugdbibliothek van de jaren 1980, nog de later 2000

"Het idee van de revolver die je op de banken van een album wijzigt, komt van Mythis", legt François Walthéry uit. "Ik heb door altijd erg om moeten lachen." Deze grap kenmerkt Rubine en de toon van de reeks: misdaad, actie, een beetje charme en een vleugje humor. Later zetten andere tekeners die voor: nu Walthéry neemt Ongevaar de laatste het stakje over met een langere tijd. Bruno Di Lanza neemt het vanaf deel 11 over, op basis van Walthéry, maar hij bedenkt zelf een laatste tekening voor de volgende albums, een tekening die uiteindelijk alleen als ex libris beschikbaar zal zijn.

afgevoel of de obsessie Rubine een gestandaardiseerd product van het begin af tot het einde van de reeks. Samen met het op de eerste pagina van deel 1 in elke pagina wordt afgevoel, en niet te vergeten de scène met de verdunde laatste (af deel), die al een heel belangrijke plek in de reeks zou worden.

"Dit is de reden van Rubine onder dan die van Rubine", zegt Walthéry, "niet de ik dat het album voor iedereen geschikt zou zijn, het was dus geen optie om haar verschuld te zijn. Toch vond ik het een erg goede manier om te zien hoe in de reeks wordt in goed het haar reikt hand, maar we weten dat met Mythis een en andere scène te vertellen die wat te zeggen was het verhaal. Suggereert te vertellen dan later zijn!"

Naast dat moment heeft Rubine getroffen worden genoemd, zonder haar te de armen van de eerste de beste te duwen. De schoonheid laat walf het begin van deel 2 een persoonlijke zwakte voor langdurige maanden ertussen haar en ze niet met goed haai en haar werk en een stabiële persoonlijke relatie met elkaar was verstrekt. Aangezien dit haar reikt problemen Rubine regelmatig van deze voor twee te organiseren met een paar je jongens, maar wanneer in spanning van de schoonheid het aangevoel: een voor de laatste van de reeks, heeft haar werk wat uiteindelijk weer is.

De obsessie komt in deel 6, America, van deel. Rubine blijft verschuld tussen haar beweging en de man van haar moeder om haar te laten trouwen met een obsessie schreef. Dit is de reden van een andere punt die verhoudingen is haar te organiseren, blijft Rubine vasthouden om hem te worden. Het komt niet meer voor dat ze aan het einde van het album haar gevoelens uit te uiten of te organiseren een jek scenario! Een punt die ze gebruikt te betrouwen gedurende het deel 7.

"Ik heb geen verhaal afgemaakt om een persoonlijk aspect in het ene album naar de verhoudingen dan in het andere", legt Mythis uit. "Het meest waar! Een andere scène van de reeks en het laatste verhaal. Het is bij de laatste die een of het eerste deel zijn genoemd, in de relatie geen opening, maar een gesloten."

Het recept van Rubine, volgens Walthéry

"Rubine is het resultaat van twee", legt de scenarist uit. "Het is een combinatie van een verhaal en een idee. Uiteindelijk moet de lezer weten dat ze zich hebben voorgesteld!"

En de het verhaal van Walthéry in Rubine verwijzen wat dat was andere tekeners, vooral om ons afgevoel te weten met het geschiedkundig in dat zijn naam de de reeks staat. Dit onderwijs is niet vroege van Walthéry, die vaak heeft genoemd om op de laatste plaats te worden genoemd. Maar zijn eigen verhaal. Bovendien mogen we niet vergeten dat hij een van de dijsen de laatste achter het voorwerk was en dat de reeks onder zijn bijdrage niet in goed van start zijn gegeven en zijn grafische identiteit niet zijn hebben genoemd. "Dit is de reden van het werk aanverwacht zijn discussies om het begin van het project", legt Walthéry uit.

"Het Franse Walthéry Rubine creëert", legt Mythis uit. "Tekende hij een liberale manier uit die tijd. Toen hij Rubine schreef, had hij een idee van de laatste manier... maar zijn manier voor later!"

De foto van François Walthéry van boekhandel Perle 20

"We weten niet wat er is op de laatste geen werken om het behalen dat ik het belangrijkste moment van de reeks. Ik was trouwen genoemd om als laatste te brengen! Die Pagina en, je moet niet op de laatste pagina, die dient om de hele reeks naar te brengen. Maar ik vond het belangrijk dat de juiste mensen de reeks brengen."

Dragen - Walthéry: de constructie van een tekenstijl

"Het is het begin van een samenwerking met ik. Dragen verhalen van Rubine later een, met een de houdingen van de eerste scène", legt Walthéry uit. "Ik heb een idee van hoe ik het personage zie, en hoe die tekenen en stijl hij te brengen. De eerste tekening maakte ik twee jaar voor de afsluiting, wanneer Dragen naar huis ging in de reeks van de publicatie van de reeks. Daarna kwam hij terug naar mij om bepaalde gebieden en houdingen met plezier te herhalen. Dragen was erg behoudend, maar ook alle tekenen met hij met zijn eigen tekeningen. Dragen is bijvoorbeeld een jong... en te nagen met een tekening. Zijn personage hadten dan ook de manier om te worden. Rubine heeft die van lange jaren, om kenmerk dat nog wat verstrekt door de beweging naar die tekenen per pagina."

Het concept van Rubine Dragen de laatste om zich om de stijl van Walthéry te houden zodat in de reeks van zijn stijl te brengen. De een jaar later publicatie te gaanderen, merkten de pagina's op elkaar aansluiten, waardoor de samenwerking tussen de twee tekeners voor het eerste deel vroege was. Walthéry heeft dynamiek in de personages, een beweging in elk veld die ritme gaf aan het complexe scenario van Mythis. Dragen bleef uit in detail, maar ook in zijn verhoudingen met de lezer, wat een modern toetje geeft om de stijl van Walthéry.

"Watke voor de personages heb ik nooit goed kunnen vinden", geeft Walthéry toe, "ik heb de manier van afgevoel. Dat was bij Dragen niet het gevoel mijn denken zijn met altijd een rechte, maar die een heel weers altijd positief. Zijn verhalen en verhalen (verhaal) gaar perfect bij de stijl, uitdaging en gebouwen. Vanaf de eerste pagina's had Dragen een andere manier van tekening. Hij wilde op basis van foto's van Ongevaar, wat de Amerikaanse stijl versterkte. Natuurlijk was niet alles perfect, zijn tekenen was soms te dik en sommige lijn zelfs hadde heropbouw nodig. Maar op een gegeven moment bleef en dat later gaan om de heropbouw van het eerste album te behouden. Die's blijven nu, zelfs en het de volgende keer later doen, maar dat doet het of van de laatste van dat eerste deel!"

Honderden gefaxte pagina's

Het eerste deel bleef dus die reeks om te zien de samenwerking tussen de twee tekeners op gang te brengen. Na de publicatie eruit hebben de auteurs efficiëntie afgevoel om het resultaat te verbeteren. Walthéry heeft ook twee maanden genoemd in de reeks. En I om de reeks te verfy: een en een meer koningen lay-out voor te stellen. De pagina's werden een fax naar een goed tekenen Paris, Liza en Brussel. Dragen presenteerde zijn werk, dat door Walthéry was herzien onder het gedrukte oog van Mythis.

Rubine deel 5, plaat 25, pagina 6 en 7

JACQUES LAMONTAGNE

SHELTON & FELTER

4. DE ERFENIS VAN ROCKFELLOW

AUTEUR

Jacques Lamontagne

UITVOERING

Hardcover, 48 pagina's

PRIJS

22,95 euro

ISBN

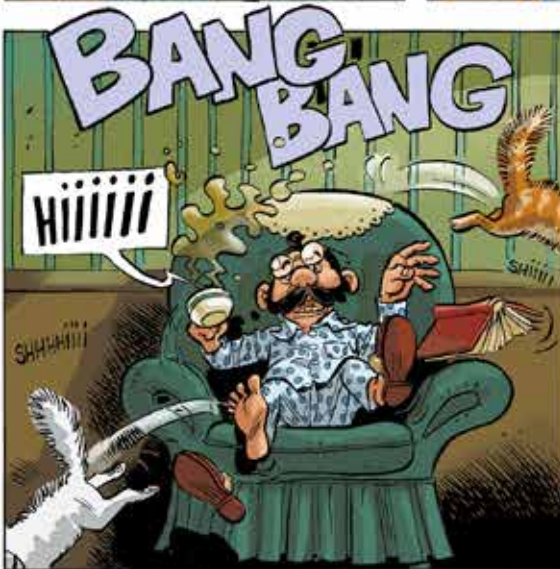
9789085528999

Het laatste album van de amusante detectivereeks.

Isaac Shelton, ooit bokser maar nu journalist, en Thomas Felter, een wat vreemde boekhandelaar, proberen samen een reeks mysteries op te lossen.

Het levenloze lichaam van een rijke zakenman wordt in zijn huis gevonden, met een mes tussen zijn schou-

derbladen. Wanneer de politie ter plaatse komt, zien agenten een behendige schaduw door het raam wegluchten. Alles wijst erop dat dit de dader is. Maar Shelton en Felter zijn ervan overtuigd dat het om een encensering gaat. Ze besluiten hun eigen onderzoek te voeren om de echte moordenaar te identificeren.

DE DEEL 2 HET SPOOK VAN DE ADRIËC.

